

PARAULA I VIDA

Sacerdots per a l'evangelització del món d'avui

He comentat els darrers diumenges diversos aspectes i actes de la «Missió Metròpolis» relacionats amb el temps de Quaresma. Aquesta iniciativa que es realitza a dotze grans ciutats europees aquestes setmanes —entre les quals hi ha Barcelona— té una finalitat clara, ben present també en les exigències que l'Església ens proposa en el temps de preparació a la festa de Pasqua: convertir-nos a Déu i cercar els camins més adequats per oferir als homes i les dones d'avui, als nois i les noies, i als infants del nostre temps l'Evangelí de Jesús, el nostre Salvador.

És necessari vetllar per la presentació d'aquest gran tresor que tenim que és Jesús i el seu Evangelí. I aquí se'ns planteja la necessitat de promoure les vocacions al sacerdoci ministerial. Ens ho demana la celebració del Dia del Seminari que cada any celebrem el diumenge més proper a la festa de Sant Josep, que aquest any coincideix amb aquest diumenge quart de Quaresma.

El Dia del Seminari té enguany com a lema «Passió per l'Evangelí». La nostra societat té una gran necessitat de sacerdots que siguin ben conscients que el Senyor els ha cridat per evangelitzar, i que evangelitzar és fruit del seu amor a Jesús i el seu consegüent desig d'anunciar-lo a tothom.

Amb aquest esperit d'amor a Déu i als germans, els sacerdots d'avui han de conèixer la realitat de la nostra societat, els seus desafiaments i els seus reptes per tal de cercar respostes i noves maneres de presentar Jesús i el seu Evangelí a aquests homes i dones d'avui que viuen immersos en un context cultural diferent del d'abans. Això és el que pretén la nova evangelització.

En l'acció pastoral no podem fer el mateix que hem fet sempre; s'ha de veure què cal canviar i innovar oferint, però, la mateixa salvació de Jesús. En aquest sentit tenim necessitat de sacerdots joves que aportin els seus carismes personals a l'acció de l'Església per cridar les persones a la fe i a la vida cristiana. Sense sacerdots joves difícilment tindrem una acció pastoral amb els joves i sense aquesta acció amb els joves serà difícil que sorgeixin noves vocacions sacerdotals.

Per això invito tots els diocesans a pregar i a treballar per tal que les comunitats d'avui i del futur tinguin pastors apassionats per Jesús. Treballar per les vocacions sacerdotals i ajudar-les espiritualment i amb recursos econòmics en la seva formació és també un servei molt valuós a la causa de l'evangelització.

El nostre Seminari disposa d'un bon equip de preveres que ajuden els joves seminaristes a assolir aquella formació humana, espiritual, intel·lectual i pastoral que els capaciti per ser uns servidors fidels de Jesús i del seu Evangelí. En aquest sentit, em plau comunicar que aquest curs han entrat nou seminaristes més al Seminari de Barcelona.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Esforç de les parròquies davant la crisi

Les 208 parròquies de l'Arquebisbat de Barcelona estan fent un esforç de solidaritat amb les famílies que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica. Així ho ha afirmat Mn. Antoni Matabosch, delegat diocesà d'Economia, en declaracions al programa religiós *Paraules de vida*, que s'emet els diumenges a les 6 del matí per Catalunya Ràdio. En el programa del diumenge 19 de febrer, Mn. Matabosch va dir que, segons les estimacions de la seva delegació, cada una de les parròquies de l'arquebisbat barceloní, a través de les Càritas parroquials, ajuda de forma periòdica entre 100 i 150 famílies, de mitjana, cosa que suposa un col·lectiu d'unes 150.000 persones ajudades.

En la foto, un moment de la recollida d'aliments bàsics a la Càritas parroquial de Santa Eulàlia de Mèrida, a l'Hospitalet de Llobregat.

GLOSSA

Atents al temps de Quaresma

Una colla de nens i nenes d'entre deu i dotze anys, integrats a la catequesi de postcomunió, van ser convidats a escriure els seus propòsits d'esforç i millora personal, de conversió, en iniciar el temps de Quaresma. Confegiren un mural col·lectiu —que aplegava una munió de papers amb les seves aportacions— abans de participar en la celebració litúrgica del Dimecres de Cendra. Propòsits d'esmenar actituds: «Procurar ser just i amable», «pararé la taula sense queixar-me», «portar-me bé a classe sense tonteries», «ajudar els pares abans que veure la tele o dedicar-me a l'ordinador», «superaré la mala actitud que he tingut amb els que estan al meu costat», «he de preocupar-me més per les persones necessitades i estalviar per ajudar-les», «seguiré l'exemple de persones bones»... De millora en les relacions amb els altres: «Escoltaré els altres amb atenció», «pensar què vull dir i com ho diré abans de parlar», «posar-me en la pell de l'altre», «reflexionar abans de dir coses que no penso ni sento», «parlar sense paraules ofensives i feridores»... D'aprofundiment en la consideració pel proïsme: «No jutjaré per les aparences», «mirar de bon ull a tothom», «tractar com m'agradaria que em tractessin», «acollir, donar, pacificar, estimar a qui ho necessita», «procuraré ser compas-

siva», «ajudar en els moments difícils»... La reflexió també portava a enfortir la relació amb Déu: «Apropar-me més a Jesús i dedicar-li més temps», «seguir resant cada nit i recordar-me de Jesús en els moments que ho estic passant malament i donar-li gràcies en els bons», «demanaré perdó pel que he fet malament», «mirar, parlar i actuar com Jesús». Aquests nens i nenes acompanyats dels seus catequistes, gràcies a la catequesi i a les accions litúrgiques pròpies del temps, s'han endinsat en la Quaresma amb uns propòsits concrets, intentant viure-la com un camí de fe i d'esperança, de conversió i de renovació.

Encara hi som a temps. Que la Quaresma no ens passi de pressa. Concretem i revisem el que volem fer a nivell personal: convé reconèixer i esmenar errades, cercar la proximitat de Déu, la seva misericòrdia i la pau amb el proïsme. Sense negligir la participació en les activitats quaresmals comunitàries. «Però ara —diu el Senyor— “convertiu-vos a mi amb tot el vostre cor, dejuneu, ploreu i lamenteu-vos. Ho dic jo, el Senyor.” Esquinceu-vos el cor, i no els vestits. Convertiu-vos al Senyor, el vostre Déu, que és compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor, i que es desdii de fer el mal» (Jl 2,12-13).

Enric Puig Jofra, SJ

Usar el remei de la misericòrdia

Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II.

«L'Església no ha parat mai d'oposar-se a aquests errors i ben sovint també els ha condemnat, i molt severament. Avui, però, l'Esposa de Crist prefereix usar el remei de la misericòrdia que no pas el de la severitat; i pensa que no precisament condemnant, sinó mostrant millor el valor de la seva doctrina, cal atendre a les necessitats del nostre temps.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE IV DE QUARESMA

▶ Lectura del segon llibre de les Cròniques (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reincidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra, i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui».

▶ Salm responsorial (136)

R. *Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.*
Vora els rius de Babilònia ens assèiem / tot plorant d'enyorança de Sió. / Teníem penjades les lires / als salzes que hi ha a la ciutat. R.
Quan volien que cantéssim / els qui ens havien deportat, / quan demanaven cants alegres / els qui ens havien entrístit, / i ens deien: «Canteu-nos / algun càntic de Sió.» R.

Com podíem cantar cants del Senyor / en una terra estrangera? / Si mai t'oblidava, Jerusalem, / que se'm paralitzi la mà dreta. R.

Que se m'encasti la llengua al paladar, / si deixés d'anomenar-te, / si deixés d'evocar el teu record, / per motivar els meus cants de festa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia; no ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n. Som obra seva: Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

▶ Lectura del segundo libro de las Crónicas (2Cr 36,14-16.19-23)

En aquellos días, todos los jefes de los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, según las costumbres abominables de los gentiles, y mancharon la casa del Señor, que él se había construido en Jerusalén. El Señor, Dios de sus padres, les envió desde el principio avisos por medio de sus mensajeros, porque tenía compasión de su pueblo y de su morada. Pero ellos se burlaron de los mensajeros de Dios, despreciaron sus palabras y se mofaron de sus profetas, hasta que subió la ira del Señor contra su pueblo a tal punto que ya no hubo remedio. Los caldeos incendiaron la casa de Dios y derribaron las murallas de Jerusalén; pegaron fuego a todos sus palacios y destruyeron todos sus objetos preciosos.

Y a los que escaparon de la espada los llevaron cautivos a Babilonia, donde fueron esclavos del rey y de sus hijos hasta la llegada del reino de los persas; para que se cumpliera lo que dijo Dios por boca del profeta Jeremías: «Hasta que el país haya pagado sus sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta que se cumplan los setenta años.»

En el año primero de Ciro, rey de Persia, en cumplimiento de la palabra del Señor, por boca de Jeremías, movió el Señor el espíritu de Ciro, rey de Persia, que mandó publicar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así habla Ciro, rey de Persia: "El Señor, el Dios de los cielos, me ha dado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado que le edifique una casa en Jerusalén, en Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a su pueblo, ¡sea su Dios con él, y suba!"»

▶ Salmo responsorial (136)

R. *Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.*

Junto a los canales de Babilonia / nos sentamos a llorar con nostalgia de Sió; / en los sauces de sus orillas / colgábamos nuestras cítaras. R.

Allí los que nos deportaron nos invitaban a cantar; / nuestros opresores, a divertirlos: / «Cantadnos un cantar de Sió.» R.

¡Cómo cantar un cántico del Señor / en tierra extranjera! / Si me olvido de ti, Jerusalén, / que se me paralice la mano derecha. R.

Que se me pegue la lengua al paladar / si no me acuerdo de ti, / si no pongo a Jerusalén / en la cumbre de mis alegrías. R.

El diàleg de Jesús i Nicodem. Miniatura d'un còdex de la Biblioteca Nacional de Madrid

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,4-10)

Hermanos: Dios, rico en misericordia, por el gran amor con que nos amó, estando nosotros muertos por los pecados, nos ha hecho vivir con Cristo —por pura gracia estáis salvados—, nos ha resucitado con Cristo Jesús y nos ha sentado en el cielo con él. Así muestra a las edades futuras la inmensa riqueza de su gracia, su bondad para con nosotros en Cristo Jesús. Porque estáis salvados por su gracia y mediante la fe. Y no se debe a vosotros, sino que es un don de Dios; y tampoco se debe a las obras, para que nadie pueda presumir. Pues somos obra suya. Nos ha creado en Cristo Jesús, para que nos dediquemos a las buenas obras, que él nos asignó para que las practicásemos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 3,14-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisès elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Hijo único de Dios. El juicio consiste en esto: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra perversamente detesta la luz y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que realiza la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios.»

COMENTARI

Jesús porta la plenitud

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a) ■ **dimarts**: Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3.5-16 (Qualsevol dia d'aquesta setmana es pot dir la missa de lliure elecció amb les lectures següents: Mi 7,7-9 / Sl 26 / Jn 9,1-41) ■ **dimecres**: Is 49,8-15 / Sl 144 / Jn 5,17-30 ■ **dijous**: Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47 ■ **divendres**: Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30 ■ **disabte**: Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53 ■ **diumenge** vinent, V de Quaresma (lit. hores 1a setm.): Jr 31,31-34 / Sl 50 / He 5,7-9 / Jn 12,20-23.

El fragment evangèlic d'avui té dues parts. La primera és un esment breu i típic de l'evangeli segons Joan a l'elevació de Jesús en la creu: «El Fill de l'home ha de ser enlairat», amb una referència clara a l'escena del calvari que evocarà la mirada al crucificat-exaltat. La fe se centrarà en la contemplació del que ha estat travessat amb una llança: «Miraran el qui han traspassat» (19,37). És l'horitzó vers el qual caminem en la Quaresma, una evocació del misteri que presideix la dinàmica d'aquests quaranta dies.

Però hi ha una segona part del text d'avui. L'anunci del kerigma joànic: «Déu estima el món i envia el seu fill únic per-

què tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna». Amb aquesta frase lapidària, l'evangeli segons Joan evoca l'horitzó que ja ha presentat el pròleg d'aquesta obra: Déu té un projecte de plenitud per al món i per a la humanitat. El pròleg anomena aquest projecte «el qui és la Paraula». Ara bé, el qui és la Paraula és Jesús, el fill de Josep, de Natzaret (1,14;1,45). Per tant, Jesús no ve a condemnar el món sinó a oferir-li la plenitud.

El text d'avui és, doncs, una crida a contemplar el qui ha pujat a la creu, però que també ha tornat al Pare que l'ha enviat. És una crida a viure del model en el qual ens hem d'emmirallar per arribar a la plenitud.

La teologia joànica és una teologia amb un to marcadament positiu, que valora la plenitud que Déu revela en Jesús per a tothom, sense excloure ningú. Tanmateix, aquest pla de Déu no és un projecte que s'aplica de forma mecànica i automàtica. Per a fruir-ne cal «fer la veritat», és a dir, per assolir aquesta plenitud a què està destinada a la humanitat, cal viure com Jesús.

«Fer la veritat» és una formulació magnífica del capteniment fonamental del cristià: la veritat, que és Jesús (Jn 14,6), l'anem fent tot caminant vers la Pasqua. No és una realitat feta i pastada. Si creiem, la fem cada dia.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

12. El «Fill de Déu» domina des de la creu

El títol de *fill de Déu* prové de la teologia política de l'Antic Orient. L'emperador August —Jesús va néixer durant el seu regnat— va importar a Roma l'antiga teologia reial que procedia de l'Antic Orient, i es va proclamar ell mateix «fill del (Cèsar) diví», fill de Déu. Aquest acte d'August, moderat en el seu començament, després s'implanta a tot l'imperi com a culte de l'emperador romà, i vol dir que la pretensió de filiació divina es concentra del tot en l'emperador; en conseqüència, esdevé obligatòria l'adoració de l'emperador romà a Roma i a tot l'imperi.

Així, en aquesta hora de la història, topen la pretensió del reialme diví de l'emperador romà amb la fe cristiana que diu que el Crist ressuscitat és Fill veritable de Déu, que a ell pertanyen tots els pobles de la terra i que només a ell, en la unitat de Pare, Fill i Esperit Sant, es deu l'adoració divina.

La fe dels cristians, que no és política ni pretén tenir cap poder polític sinó que reconeix l'autoritat legítima (Rm 13,1-7), topa inevitablement amb el títol *Fill de Déu*,

amb la pretensió totalitària del poder polític de l'emperador, i caldrà que topi cada vegada amb cada poder polític que es presenti, i cada vegada es posa en una situació de martiri, en la comunitat del crucificat, que només regna des de l'arbre de la creu: «Regnabit a ligno Deus.»

Crist posseeix per herència tots els pobles de la terra. Però aquest *domini* sobre els pobles de la terra ja no té cap caràcter polític. Aquest rei ja no destrossa els enemics amb una vara de ferro (Sl 2,9), ell domina des de la creu, d'una manera ben nova. La universalitat es realitza a la manera humil de la comunitat en la fe; aquest rei regna per la fe i l'amor, no d'altra manera. L'expressió *Fill de Déu* se separa de l'esfera del poder polític i esdevé expressió d'una unitat amb Déu ben especial que es revela en la creu i la resurrecció.

Per entendre del tot la profunditat d'aquesta unitat, d'aquest ser Fill de Déu, cal ajuntar-hi altres corrents de la fe bíblica i també el testimoni de Jesús mateix (*evangelis d'avui*).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Deja ya de preocuparte

- Deja ya de preocuparte por tantas cosas secundarias que no necesitas. Evitarás la angustia.
- Deja de preocuparte por el mañana. Para la mayoría el mañana es el hoy. ¡Sirve! ¡Ayuda!
- Deja de estar molesto por naderías que la mente suele ampliar y agigantar. Así no vivirás ni dejarás vivir a quienes estén a tu lado.
- Deja de preocuparte por todo cuanto no está en tus manos y que no puedes controlar. Cosecharás congoja.
- Deja de sentirte humillado porque te han herido el *amor propio*, que ahora *grita*. Nos hace falta más humildad y menos *yo*.
- Deja ya de torturarte por lo que han dicho de ti. Tú actúa rectamente. Necesitamos más vida espiritual.
- El Dr. William James, profesor de la Universidad de Harvard y padre de la psicología moderna norteamericana, enseñaba a quienes vivían *preocupados, turbados, nerviosos, ansiosos*:
- «La mejor cura para la *preocupación* es la fe religiosa, es la vida espiritual.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

18. ✠ Diumenge IV de Quaresma. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dilluns. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agnizants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

20. Dimarts. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, màrtir samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, màrtirs.

21. Dimecres. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. Dijous. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. v), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. Divendres. Sant Josep Oriol (1650-1702), prevere de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrojevo (†1606), bisbe de Lima.

24. Dissabte. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

ENTREVISTA

IGNACIO GUIU

Déu?

Els universitaris tenen interès per la teologia? Per la resposta que està tenint el cicle de conferències organitzat per l'Església de Santa Maria de Montalegre de Barcelona i el Departament de Filosofia Teorètica i Pràctica de la UB, sí. Una cinquantena de joves assisteixen els dilluns d'aquest mes, a les 19.30 h, a les ponències obertes a universitaris de qualsevol branca d'estudis, que imparteixen experts de primer nivell, perquè tinguin un primer contacte amb la teologia cristiana com a disciplina científica. El cicle, que porta per títol *Déu?* i té lloc a l'església de Santa M. de Montalegre, amb entrada lliure, el coordina el Dr. Ignacio Guiu, professor del Departament de Filosofia Teorètica i Pràctica de la UB.

Com heu estructurat el cicle?

Està pensat com una introducció a la teologia per a universitaris. Hem triat quatre qüestions que configuren l'especificitat de la teologia cristiana: ens preguntem què és la teologia, la qual cosa ens permet abordar, entre altres temes, les relacions entre fe i raó; després ens preguntem per la possibilitat que Déu es reveli als homes; la conferència de demà tracta sobre Crist, misteri central del cristianisme; i la darrera, dilluns vinent, ens preguntarem per l'Església.

Com a professor de filosofia teòrica, com presenta la teologia natural?

Entenc la teologia natural com la ciència que contempla la realitat en les seves causes últimes i primeres. Per això, la primera tasca consisteix, crec jo, a recuperar l'afany contemplatiu, la intel·ligència metafísica de la realitat, tornant la mirada a l'ésser. I m'agrada portar-la a terme de la mà dels filòsofs grecs, que van elaborar una teologia filosòfica davant uns relats mítics que no representaven fidelment la naturalesa de Déu.

Por què és necessària una formació teològica?

La formació teològica és necessària per a la pròpia perfecció de l'home. Sense ella, és impossible conèixer-se un mateix. La universitat hauria d'estar convençuda d'això i recuperar la seva vocació humanista, superant la parcel·lació del saber, responsable, crec jo, de l'actual desorientació de l'home sobre la seva veritat més íntima.

Oscar Bardají i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Vivir las bienaventuranzas

El espíritu del Arca se fundamenta en el Evangelio, en la Buena Noticia de Jesucristo. Las bienaventuranzas están en el centro de nuestras comunidades. Si olvidamos esta inspiración inicial perdemos el auténtico sentido de los discapacitados, a quienes ya no consideraremos capaces de vivir y crecer en su apertura a Dios y en la belleza oculta tras su divinidad; y los asistentes se negarán a entablar con ellos una alianza.

Tenderemos, por el contrario, a utilizar a los discapacitados para nuestra propia experiencia o para nuestro provecho espiritual, cuando no para construirnos una nueva forma de vida. Ya no nos dejaremos inquietar por ellos, porque tampoco nos dejamos inquietar por Jesús y la verdad que Él es.

Y aquí estamos tocando la ambigüedad fundamental del Arca, que es además nuestro propio desafío. El Arca sólo podrá vivir y progresar si hay en su seno una fuerte inspiración espiritual. Los asistentes sólo podrán permanecer y profundizar en la alianza que han sido llamados a vivir con los pobres si se mantienen en contacto con la fuente de donde brota su propio ser.

Para muchos esto significa estar enraizados en Jesús y en el Evangelio, y confiar en el poder del Espíritu. Las técnicas psicológicas pueden ayudarles a clarificar sus motivaciones, del mismo modo que las técnicas profesionales pueden servirles en su comportamiento para con los discapacitados. Pero sólo el Espíritu de Jesús puede transformar sus corazones y enseñarles a amar y a vivir una auténtica relación con los discapacitados y, de este modo, vivir las bienaventuranzas, que tanto contrastan con los valores del mundo.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària amb el Sr. Cardenal. Preguem amb la Creu. Acompanyem Jesús en el camí de la creu. Dijous 22 març (20-21 h), a la Catedral. Organitza la Delegació Pastoral de Joves (t. 934 121 551).

Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació, 231). Conferència: «La presència dels cristians al Marroc», amb el cardenal Carlos Amigo Vallejo, franciscà, president de la Comissió Episcopal de Missions i Cooperació entre les Esglésies. Organitzada en col·laboració amb la Família Franciscana de Catalunya i Balears. Dimecres 21 març (19.30-21 h), a l'Aula Magna.

Presentació del llibre La Madre, de Mn. J. M. Alimbau. Dimarts 20 març (18.30 h), a l'Hospital de la Maternitat (c/ Sabino Arana 1, Les Corts). Presidirà l'acte el degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, J. M. Martí. Algunes mares i fills llegiran el seu testimoni publicat en el llibre.

Associació CIC (Via Augusta 205, bxos.). Dilluns 19 març (17 h), conferència «El desconcert del present», amb Antoni Puigverd, periodista.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 21 març (16.30 h) missa i (17.30 h) conferència: «Què volem aportar la gent gran? Volem aportar alegria», amb el Dr. Jaume Aymer. Lloc: c/ Riera Sant Miquel, 1 bis.

Claus de lectura de les notícies del mes. Per Luis Sols i Oriol Prado. Dimarts 20 març (19.30 h), a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13).

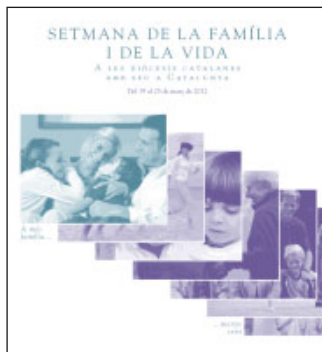
Reflexió de l'actualitat cultural i religiosa d'aquest darrer mes a càrrec de Francesc Cano, periodista, professor de la UIC i director del SIMCOS. A l'auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r), dilluns 19 març (19 h).

Quaderns d'ahir per entendre la realitat d'avui. Xerrada d'Ignasi Carreras sobre «Consumeixo, llavors existeixo». Dimecres 21 març (20 h), al Casal Lloïla (c/ Balmes, 138).

Grans mestres espirituals cristians. «Pregar amb els Salms», per Joan Ramon Marín. Dijous 22 març (19-21 h). Organitza Centre Edith Stein (c/ València 244, 4t).

Estació d'enllaç. Trobada mensual per a joves. «Ciència +/- fe? Debat sobre les relacions entre la ciència i la fe», a càrrec del Dr. David Jou. Divendres 23 març (21 h), a la Facultat de Comunicació Blanquerna (c/ Valldonzella, 23). Organitza Delegació Pastoral de Joventut (t. 934 121 551).

Setmana de la Família i de la Vida

La setmana del 19 al 25 de març totes les diòcesis amb seu a Catalunya celebraran la Setmana de la Família i de la Vida, amb el lema «A més família, menys crisi».

A Barcelona, els actes seran els que segueixen:

- Dimecres 21 (19 h), conferència: «La família i la festa», a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, a la Sala Sant Josep de l'edifici del Seminari Conciliar.
- Dijous 22 (19 h), conferència: «La família i el treball», a càrrec de la Sra. Glòria Renom, diputada al Parlament de Catalunya, a la Sala Sant Jordi de l'edifici del Seminari Conciliar.
- Dissabte 24 (17 h), catequesi sobre la família a la basílica de la Sagrada Família, la tercera del Sr. Cardenal Arquebisbe amb motiu de la «Missió metròpolis» (les anteriors foren sobre els catecúmens i sobre els joves). Després, missa a favor de la Vida, presidida pel mateix cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach.

Per a més informació sobre les conferències podeu trucar a la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, t. 934 538 659 o bé per c/e: secretaria@pastoralfamiliarbcn.cat.

Cicle Ignasi Salvat de cinema. Cinefòrum amb pel·lícules de contingut social a càrrec de Josep F. Mària i Quim Pons, jesuïtes. Divendres 23 març (19 h) a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13).

Tallers d'oració i vida (Mètode P. I. Larrañaga). «Una nova Evangelització». Diumenge 25 març (17.30 h), sessió de perseverança. Lloc: Missioneres del Santíssim Sagrament (c/ Arribau, 290). Informació: t. 934 586 678.

Parròquia de Maria Auxiliadora de Sarrià. Dia 27 març (20 h), missa en record de la venerable Dorotea de Chopitea.

Llibertat religiosa i societat actual. La Fundació Joan Maragall i el Col·legi d'Advocats de Barcelona organitzen dues conferències a càrrec d'Eugení Gay i Teresa Areces i una taula rodona moderada per Josep M. Carbonell en la qual intervindran Santiago Bueno, Rafael Jorba i Eudald Vendrell. Clourà la jornada Xavier Puigdollers, director general d'Afers Religiosos. Divendres 23 de març de (10 a 13.30 h), al Col·legi d'Advocats (c/ Mallorca, 283 8è). Inscricions: fjm3@fundaciojoanmaragall.org. Places limitades. Es prega confirmació d'assistència.

III Reflexión cuaresmal. Viernes, 23 març (20 h), «En busca de una respuesta a la situación social-política que vivimos». Ponente: Francisco J. Contreras, catedrático de derecho constitucional de la Univ. de Sevilla, autor del libro *Nueva Izquierda*. A la Pquia. M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78), t. 932 152 730, c/e: mdangeles@hotmail.es.

CURSETS

Fundació Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). «Simbologia cristiana a la iconografia medieval de Catalunya», amb Juan Rico, llicenciat en història de l'art. Dijous 22 i 29 març i 12 abril (19-20 h). Informació: t. 933 026 840 o secretaria@balmesiana.org.

EXERCICIS I RECESSOS

Exercicis personalitzats. Dirigits pel P. Pere Borràs, jesuïta, i equip. A la Cova de Manresa, del 30 de març al 4 d'abril. Informació: recepcio@covamanresa.cat o 938 720 422.

PELEGRINATGES

Tras las huellas de santa Juana Jugan. Peregrinación por los lugares más emblemáticos relacionados con la santa: Cancale (donde nació), Saint Servan, La Tour de St. Joseph... Del 16 al 22 de septiembre. Informació: t. 934 673 244 (Raquel) y 651 374 461 (Magdalena).

Pelegrinatges a Terra Santa amb els franciscans. Visitant Natzaret, Jerusalem, Betlem, Jericó, mar Morta... Dies: 3-10 de maig / 21-28 de juny / 20-27 de setembre. Informació: Comissaria de Terra Santa, t. i fax: 932 022 757.

BREUS

Restauració del retaule de l'església parroquial de Llaveneres. El dia 20 de febrer es va iniciar la restauració del retaule més important de Catalunya de la segona meitat del s. XVI i principis del XVII, patrocinada per la Fundació Caixa Laietana.

Viatge apostòlic del Sant Pare a Mèxic i Cuba. Els propers dies Benet XVI realitzarà un viatge apostòlic que ha despertat molt d'interès: del 23 al 26 de març serà a Mèxic i del 26 al 28 a l'illa de Cuba, país que ja va visitar Joan Pau II l'any 1998. El Sant Pare visita Cuba amb motiu de l'Any Jubilar Marià que ha commemorat els 400 anys de la troballa —l'any 1612— de la imatge de la Virgen de la Caridad del Cobre. Amb el lema «A Jesús per Maria: la Caritat ens uneix», l'any passat aquesta venerada imatge va fer un ampli recorregut per tota l'illa, enmig de mostres de fervor popular, com mostra la foto.

LLIBRES

L'espiritualitat dels salms. Justino Martínez, missioner combonià que actualment viu a Fortaleza (Brasil), és un animador bíblic de la pastoral i un apòstol de la Bíblia ben conegut a Barcelona, on fundà l'Escola d'Animació Bíblica i impartí classes de Bíblia en diversos centres teològics. Ha publicat llibres i articles de divulgació bíblica. En aquest llibre, *M'embolcalles amb cants d'alliberament. Espiritualitat dels salms* (Editorial Claret, Barcelona 2012, 160 pàgines), ens ofereix els seus apunts d'un treball amb grups sobre els salms que va durar tres anys.

Reflexions tot seguint l'any litúrgic. El sacerdot gallec Guillermo Juan Morado, capellà diocesà de Tui-Vigo i doctor en teologia, a través del repàs dels diversos moments de l'any cristià, en el llibre *La proximitat de Déu. Reflexions tot seguint l'any litúrgic* ens ajuda a viure una veritable espiritualitat litúrgica, a penetrar en el sentit del camí de Jesucrist i a descobrir-hi la llum i la guia per viure com a cristians. Editat pel CPL, Barcelona 2011, dins la «Col·lecció Emaús», n. 97 (76 pàgines).

PALABRA Y VIDA

Sacerdotes para la evangelización del mundo de hoy

En los últimos domingos he comentado los diversos aspectos y actos de la «Misión Metrópolis» relacionados con el tiempo de Cuaresma. Tal iniciativa se realiza en doce grandes ciudades europeas —entre ellas Barcelona— durante estas semanas con una finalidad clara, que está también muy presente en las exigencias que la Iglesia nos propone en el tiempo de preparación a la fiesta de Pascua: convertirnos a Dios y buscar los caminos más adecuados para ofrecer a los hombres y mujeres de hoy, a los jóvenes y a los niños y niñas de nuestro tiempo el Evangelio de Jesús, nuestro Salvador.

Es necesario velar por la presentación de este gran tesoro que tenemos que es Jesús y su Evangelio. Y aquí se nos plantea la necesidad de promover las vocaciones al sacerdocio. Nos lo exige la celebración del Día del Seminario que celebramos cada año el domingo más cercano a la fiesta de San José, que este año coincide con este domingo cuarto de Cuaresma.

El Día del Seminario tiene por lema este año «Pasión por el Evangelio». Nuestra sociedad tiene gran necesidad de sacerdotes que sean muy conscientes de que el Señor les ha llamado para evangelizar y de que evangelizar es fruto de su amor a Jesús y su consecuente deseo de anunciarlo a todos.

Con este espíritu de amor a Dios y a los hermanos, los sacerdotes de hoy han de conocer la realidad de nuestra sociedad, con sus desafíos y sus retos, para buscar respuestas y maneras nuevas de presentar a Jesús y su Evangelio a los hombres y mujeres de hoy, que viven inmersos en un contexto cultural diferente al de sus antepasados. Esto es lo que pretende la nueva evangelización.

En la acción pastoral no podemos hacer lo mismo que hemos hecho siempre; hemos de buscar qué debemos cambiar e innovar para ofrecer la misma salvación de Jesús. En este sentido, necesitamos sacerdotes jóvenes que aporten sus carismas personales a la acción de la Iglesia para llamar a las personas

a la fe y a la vida cristiana. Sin esos sacerdotes jóvenes difícilmente tendremos una acción pastoral con los jóvenes y sin esta acción con los jóvenes será difícil que surjan nuevas vocaciones sacerdotales.

Por eso invito a todos los diocesanos a rezar y a trabajar para que las comunidades de hoy y del futuro tengan pastores apasionados por Jesús. Trabajar por las vocaciones sacerdotales y ayudarlas espiritualmente y con recursos económicos en su formación es también un valioso servicio a la causa de la evangelización.

Nuestro Seminario dispone de un buen equipo de sacerdotes que ayudan a los jóvenes seminaristas a alcanzar aquella formación humana, espiritual, intelectual y pastoral que los capacite para ser unos servidores fieles de Jesús y de su Evangelio. En este sentido, me complace comunicar que este curso han ingresado en nuestro Seminario nueve seminaristas más.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona